

سوره نوح بحروف با برتبه ایم اید و مستحبت در یاد احوال و بجا
 بسم الله تعالی المینج

اللهم انک انت ذخر السموات والارض و انبیا قریظت محمد
 صلواتک علیه با مرک و صیغیه بعدک و منصفه لکرک
 و استخلصه لولایکت و استتمه من کل انبا بکت در
 و جملته قانج مقام سنان فر و انکت فی کلوت از کت
 و سنا، ربوبکت لیلین الکا شنی بانک انت الله

«در آن است و آن اولی مکتفی از قبضت لم یزل
 کت الی واحد اصدراً فی مصدر حیاً قریماً ما استخرت لیسک
 صانعاً و لا ولداً و ما استخرت لیسک مبدئاً و لا عدداً
 الا قدره من کثیر کثیر بما کنت کما حصر و حکمت من یلزم الی
 و علی الایمت در جمل جمالات و قدر من باریک و باریک
 و بشری ما عندک من ظهورات لای یزید و یقلب است برود
 و اباب ملوکیتک و مقامات با قوی لیکر حیرت افغان
 لظاهرا ابراهیمک و لایلهادی از انک فضا و قلم ی محمد
 اصدراً باقرت کت فی اصد من یلزم من دارک ما قرأ فی حقیقت
 اصد من جبارک در ارفع باقرت بر انداز من اولیا بک
 و جز ما قر عزت بر اصد من غایت بک صلوته لاعدل اما
 فی شک و لا شکر لایلهادی بک و لا کون لها فی مکت بک و لا
 قرین اما فی من ظاهرا لبا بک صلوته بر نفسی بر فواد حکیمک
 حکن و من کل شیئی و متوجه روح ملکیت بک و من کل شیئی
 و تفرغ نفس بر ملک مکت و من کل شیئی و یستبصر وجه
 صمد

صفتت حکمتی و علم کل شیخ از آنکه بد علم ان کون و خاکت من قد
 لم یفر و حد انکرت و لا یقبونه و لا یولایه الا لله من بعد و لا یولایه
 البیت من بعده لم یفرغ فزاده و لا یرضی حق الرضا عن تلک کت اذ
 رضانه خاکت فی کل شان همه فقر اللهم علیه برضا من کل کت
 و برمت و تخلق او منج فان ذلک لا یملکه احد غیرک و لا یقدر
 علی ذلک غیرک علیک یا الهی برت و حق علیه عبادک و کرم
 و ربوبک عذرت ان نظیر کل شیخ ان لا یمن فی علم حکمت ما
 کبره عنه بان نظیر الامم و اولیایا کلها بان یعدک کل علی ان
 اله الا انت و ان محمد رسولک و وحیك و ان الا لله من بعده
 هم شهد اکنت و ان ارکان البیت هم ظاهر فکنت فان ذلک
 لم یکن الا لخصتک و حجتی فاصنع اللهم رحمتی منک ما یقر
 فانک انت رب العالمین

صلوة بر امیر المؤمنین علیه السلام

سجدهم اللهم یا کرم اکنت انت فاطر السموات و الارض و یا
 لم ترزل کنت فاطر کل کتشی و فاطر افق کتشی و فاطر
 کتشی و قادر علی کتشی و یا منی کتشی

و نسکس بزرگست پیکر بهرست بدنامی درسه
 بر کینو پیکر ز کبریت بر ایگت و طقت سلطان مندا
 بن افسانه علی و کتات الزمی قره باند خمره خفا غلگس و کتات باله
 من بیدر چیکر اندر می قره فقهه لایحه و کتات در در خانه
 کتات و اورده علم کالان و ما کون ای افسانه و طقت
 فرضت کتات کتات کتات کتات کتات کتات کتات
 صلات الهم همیشه علیه کتات کتات کتات کتات کتات
 و کتات کتات و جمال و عظمت و نور در جبهه و کتات کتات
 و کمال و رفعت و شسته و لرزده و خمره خفا و اذان و اذان
 کتاب و علم و فخره و قول و حمت و شرف سلطان و کتات
 و عملاء برین و حسان و عثمان در عثمان و حجه و از ضایع
 و از ضایع از زده من البدر صلیک هر دو می الی کتات و حجه
 عهد خمره صلیک در کتات کتات و از راه کتات کتات
 الکتات و کتات کتات کتات کتات کتات کتات کتات
 و میرزا در کتات کتات کتات کتات کتات کتات کتات
 حاصلت می از حرم من او صیار و صلیک و کتات کتات کتات

تا مکه ذلت غیرت در این نام کلمه غنک فایده لایحه ای الاوان
 لایکن فی نظیر من شتر الا و غیر آنست است که الا ان است
 محمد را جلالت در او لکن و لکن و لکن و لکن و لکن و لکن
 حضرت من و لایه الا ان من بعد و در کان است من بعد
 فاصنع اللهم برکت و فضلک بر ما یرضی عنک و عن کل
 فاق رضائه عنک الا وصف فیہ ولا مشرو لکن رضائه عن
 لم یکن الا وان نظیر الا من من علیها فاجعل اللهم کذا
 بابا لوفان جسدک فانت من حضرت نصره و ان
 الا و صیاد فی غلله فاصنع اللهم برکتک کذا
 نصره و ذلت و خلق استاء باهرک دانک است

مسئله تفسیر برکت

سبحانک اللهم انک انت فاعلم تسبیح و الاض و جلال
 الامر و خلق لم یزل لم یکن لک شبه و لائل و لا کفره و لا عدلی
 و لا قرین فبجانک من ان برقی الی جو هو آده سکات اعلی
 المکنات او ان العرج الی ارضی بمرکت ای حیاتی الکائنات او
 ان یسرفه لویکت ای شواخخ المرودات او ان یستغزل

فبناك عبيد من ذرية طهفت في ملكيتك الذين يربونك
 فاسمك لهم باسمك الذي قد خلقك به محمد حميدك
 الذي قد خلقك به عليا وليك وباسمك الذي قد خلقك به
 الوردة المرصيدة من شجرة نبوتك وثمرتها اجنية من شجرة نبوتك
 التي قد خلقها وحملها وعززتها وكرتها وقد منها كل انسان
 العالمين وعظمتها ونورها تبرك ان تعلى عليها صلوة حتى يابوا
 عن سلطان دهرهم في دروهمها عن اية من ملكك ونعمان
 اقرنته من على ذلك في الائمة من بعده حسب ما من نبيها
 ركن الاول وعلاء ركن الثاني وبعث ركن الثالث وسيد ركن
 الرابع اذ لا يملك احد غيرك ولا يقدر على هذا سوىك والحق
 فواد باعناك زودهمنا عن بيك ونعمنا عن الائمة من بعدك
 وجدد باعن الائمة من بعدك اركان بيك وقدر عليها ابن
 الارض وما عليها ان لا يكون في عليها من حرف العاتين بل
 يسبح معها الا اياك ولا ينظر عليها الا الى ظلماتك ولا يمد
 الا عين من ملكك ولا يخلق انسانا الا بتناك ويكسر
 من

صمد نیگت و باست قدرت تو صد در آینه در آینه و آینه و آینه و آینه
 در میان بساط قوس فراتر گشت زلف جوهر و حبه آینه استند بر غنچه نجات
 در سن ما نگر و مطالع من از دعا عمن اذ لو کین فیه علیها کله ششی لوم کین
 عنده لا فرخ لیا و کنت دان بنامه لا یحیط به علم احد غیرت و لا یقدر علی هذا
 احد کیت فاصنع اللهم بها و صبر علیها انما صلیت علی اهلها و اخرجت
 بها من اقرت به با فاق ذکرت عندک اقرب من ان یقول لیه کین فکون
 و انزل اللهم ما هو غیر عندک علیها و علی اهلها و علی من اقرت به با و صلیت
 علی الائمة من بعدنا و علی الابرکان المصطفیة من بعد الائمة فانک انت
 خالق کل شئی لا اله الا انت تعلم کل شئی و قدر علی کل شئی و لا یقدر
 من شئی و لا یقدرت علی قضاة کس من شئی سبحانک لا اله الا انت
 صلوات و انک انت رب العالمین برکات حسن اک
 سبحانک اللهم یا الهی انک انت محبوب فی الکونین لا مردوا کفلی و
 مقصود من فی جمیع مظاهر البسبح و الامر ما عهدت الاله الیک و ما اریه
 سوکت و ما سجدت الاله الیک و لا کسجد لک فاستجاب اللهم
 باسمک الازی در خلقت بر جنین کن و اولاد کن و الورثة المبررة من خیرة
 جیدت ان تصلی علی الحسن بن علی عجلت با قدر صلیت علی محمد

مجتهد فایز صلی الله علیه و آله است و من استرث الامین
 سبحان الله انما انت انت فرت الموت والارض و ما علیها لم ترزل
 کنت الزمان اصدرا اصدا فردا صمد احیا قیوما ما انت خدست لفسخ صانع حبه
 ولاد لدا وان ما فی ملکوت الارض والسموات کلها فی قبضتک و کبریا کنت
 تخلق باقش آ و ترزق من ترید و نیست و کچی و ان الیک بر جمع است
 فانت ملک القوم باسکون التری بر قرطفت محمد حبیبک و باسکون التری
 قرطفت بر علیا و الیک و باسکون التری قرطفت بر فاطمه زهرا و سحره
 مجتهد و باسکون التری بر قرطفت با حسین صلی الله علیه و آله
 و قد حسین و ابهر حسین و حمله حمزه من عندک نیت کلک ان فیصلی علیه
 افضل ما قرطفت علی صدر من اجاب کنت و اکرم ما قرطفت علی اصد
 اولیا کنت و قرطفت الامیر من به باکنت با سناه و کن اولیا کنت اطهره
 حاکم کنت اجمل و کن عظم کنت اعلمها و کن نور کنت النور و کن رحمت کنت
 و کن کما کنت انما و کن کما کنت اهل و کن اسما کنت اکبر ما و کن کبر
 اقرب ما و کن شریک کنت برضا ما و کن اولاد کنت امر عباد و کن قرطفت
 و کن فصاحت کنت اعدل و کن بدایت کنت اقرب و کن اولاد کنت الاضرب
 احسن کنت الطهر و کن کما کنت حسنه و کن ملک کنت انفسه و کن قرطفت

علی حسن و حسین
 علی عیالک
 و باسکون التری
 کنت

استیب... من سائک... من سائک...
 استیب... من سائک... من سائک...
 الیضا... من سائک... من سائک...
 و... من سائک... من سائک...
 با... من سائک... من سائک...
 وارض... من سائک... من سائک...
 و... من سائک... من سائک...
 لا... من سائک... من سائک...
 و... من سائک... من سائک...
 ما... من سائک... من سائک...
 عبده... من سائک... من سائک...
 ان... من سائک... من سائک...

صلواتی علیه السلام
 سبک... من سائک... من سائک...
 الی... من سائک... من سائک...
 است... من سائک... من سائک...

مع غفر له و هو منك و قدامك صيد بن سنان و ابو بكر بن و قمر بن
و ديو بن و بنك و سب بن و بنك و قمر بن و بنك و قمر بن
و معمر بن و بنك و مطلق بن و بنك و مرفوع بن و بنك و مرفوع بن
و مرفوع بن و بنك و ان كل اولك لا ينبغي لقبه من يري سلطان ان
و لا يمين بالمراد عند طلوع الزوار و بنك فصل فيهم و بنك
و ابن اولك علي بن الحسين محبتك على طهر و بنك و بنك
رضي الله عنك و بنك في مناهج ابراهيم و فصل في
في بو اهل و بنك و اولك سلطان و صراحتك في طهر
و اهل لك اذ انك اياي لم تزل و لا تزل شخص اهل و لا تزل
بريد و مفضل على اهل محبتك و مباح فيه فصل فيهم و فصل
ما صحت عن احد من اوليك و اهي ما قرئت على احد من
اجاباب و ارض اللهم فواد و ليك عن و يوم عن فليك و نصه
عن الائمة بن قله و غنم و الائمة من بعده و حبره عا الزمان
حج تدس عن بنك و شمس مجد و فعلك و المظاهر القدر
المدلة على و صراحتك و انك ارب الائمة في طهرت و بنك
لم يحل فيك شي الا بما تحبه من ان يكون موافقا لحد ايمانك و موافقا

مبعوثاً إليك بشر الأمانة جيبك وصداق الأية واليا كنت
 سطره على اليا كنت اذا اقتدر غير ذلك احد غيرك وان امرت اخر
 من ان اقول تسبيح كن فيكون فانزل اللهم حسنة عليه باقره عليه
 عند الله والائمة من ولده فانك انت تعلم ما في استسمرت وما
 في الارض واقدر على كل تسبيح وانك انت رب العالمين

صلوة محمد بن علي عليه السلام

سبحانك اللهم انك انت رب الارض والسموات والارض ذو القوة
 واليما و ذو العزة والاعزاز و ذو العظمة والكبرياء و ذو الرفعة والاسماء
 و ذو الهممة والاشمال قد اقدرت الجاهل من عنان كل
 الملكات وترقت كبريتك عن شاة كل الوجوه استجابات
 ببال فرس انما فيك مما يكون اطير طير افسدة في كل
 الاسماء والصفات واستعظمت بعظمة قوتك على حفره لاناس
 اليه ليري الجوار من اول الاتباع من في ملكوت الارض والسموات
 واستغنت على ظهور من لا يمكن ان يعرف احد من الكائنات
 فاستجاب اللهم سبحانك الذي هو اسمى من كل شيء و هو الذي
 هو اجدر من كل حال و جاك الذي هو اهل من كل حال و

١٠٧

التي هي اعظم من كبر عظمتك ومن نورك الذي هو انوار من كن نور من
 رحمتك التي هي قروص كثر النرات وكلها لك الذي هو
 اكل من كل كمال في كلوت الارض استمرت ان تصلي عن محمد
 بن علي حجتك ابن حجتك بافضا ما قرص صليت عن امة من اولياء
 ونزلت عن امة من صغيا كمت وارض اللهم فوالاه عنك ورض
 عن نبيك ونفسه عن ابائه اهل طينين وفسدتم الامة من بعده
 الصالحين تم جسده من اركان برهنت اكرام فان ذلكت اليك
 امة فرك ولا تقدر على ذلك سواه وقر اللهم عن امة بان لا يكن
 في علمه ما يكونه غيره من كاشف عن ما قرطعة من شهادة ان لا
 اله الا الله محمد رسول الله الائمة بهم جمع لهم والوارث لبيتهم
 سر الله فان ذلكت قرطعت كل شي ورزقته وامنته وحيثه ولا
 حول ولا قوة الا بك بك استغيت عن رحمتك واسترحمت
 فضلك وجمالك موقنا بانك انت الله لا اله الا انت العظيم

صلواتك على محمد بن محمد عليه السلام

سبحانك اللهم يا الذي انك انت فاطر السموات والارض وما بينهما
 جائل الكوكب رسلا ادلى اجته شئ ودارت وربع نريد في حق ما شئ

و شاکت و ارض اللهم حسب عیالت حق الرضا و فوقه و فضلت عن بک
 حق الرضا و فوق الرضا و روضه عن الامته من اجد حسبک و لغنه و الامته
 من بعده و فراده عن الرکان بک انی ته سسناک یا ارحم
 فی سببه عینته علی ظهور نزل رحمتک علی محمد و آل محمد البک فی
 عالم شکارک فان الامم عندک واحد قرآنهم عینیه ما لا یخرج علیه
 و دان ما لا یحیت فانک تقدیر علی ذلک لا و ذلک و کل من کل شی
 یا مرک لا و هو اسو ک و لا الا من فضلتک و رحمتک برقان
 لا اله الا انت صلوة موسی بن جعفر علیه السلام رب العالمین
 سبحانک اللهم انک انت علی کل شیء شاکت و جبرک کل شیء شاکت
 قرابتک استکانت من ظهورات مجد الاحوت فردا قبلت و کلما
 قدس جبروت صمد ذلت و درایع انوار قدس عکرت کبریا
 ان تصتی علیه و بک موسی بن جعفر حجرتک التمی و رحمتک منظر سنا
 و جلالتک و جلالک و عظمتک و نورک و رحمتک و کلما کنک و کلما
 و سسما کنک و عزتک و شاکت و اراد کنک و قدر کنک و انک
 و جلالتک و کلما کنک و قدر کنک و فوق کنک و سسما کنک و
 و سسما کنک و کلما کنک و قدر کنک و انک و کلما کنک و قدر کنک

و اما بگفت اذ ان كنت ايمن اعمى كذا حتى و قد غلبت كل شي
 غير حتى كل شي فانزل اللهم عذركم من كل غير اعطيه من كل
 فضل افضله و من كل حبه اقره و من كل رحمة اوسعها و من كل ما
 به نفعك اعطها و اجعلك و اجعلك بركات الارض اللهم حبه عذرك
 و صدرك لا اله الا انت و قد غلبت عن قوتك و دره عن الامه او
 حبه بركات و الله خير و اذ كنت و الا اتمن بعد و مشهده بركات
 اهل مكة بركات و ذاده عن اركان بركات فانك انت الاول في
 الاول و الا في الثاني و الثالث و الا بطن في الرابع
 لم يكن اول بركات الامين باطن بركات و الا اخر بركات الامين
 لان الباطن هو سر سرقت ابوابه من بركات كيف شاء
 و صدر التسم على بركات افضل ما وصليت على احدنا اولها
 و اقرب ما قد زلت على احد من جنسنا بركات و قر اللهم على
 و رضی و فوق الرضا و فوق فوق الرضا الى حتى و رضی اللهم
 انت ربه الاخرة و اوله الى كسنتك من كل بركات و
 بان ترن على بركات ما انت عليه من فضلك و بركات
 صلوة عذ انت ربه الامين برکت

سبحانک اللهم انک انت قادر المهرت والارض وما بينهما انه انحرمت
 قادر انحرمت باننا انک وقادر عمت انه ابره عمت باعد انک تم نزل
 تبعه وانشاء کما شاء ولا ترا ال شیخ مع ما تریه کما تریه سبحانک و تعالی
 سبحانک و تقدست سبحانک و تفرقت سبحانک و عظمت سبحانک
 و شملت سبحانک و تعزرت سبحانک و نکلت سبحانک و سفلت
 سبحانک و نکلت القدر احد کفایت الالهت سبحانک اللهم حینئذ
 بعثت الازار و جناتک و مخالف نفس الالهت سبحانک ان نعش بعد جناتک
 حنکات علی بن موسی خیر نکت من اجاب انک و صفو نکت من اولیا
 الازار قد حلقه باسب عرفانک و سئل لوقود علی لباط من س الالهت
 اسئلت اقوم حینئذ ان تنزل علیه من سبحانک سبحانک و من جود نکت
 اعد و من سبحانک اجملة و من عظمت نکت عظمتها و من لوزک الوره
 من رحمتک اوسعها و من حکما نکت انهما و من حکما نکت اجملة
 و من اسما نکت اکبر و من عزتک اعزتها و من سیرتک امضاها
 و من اراد نکت اسر عباد من قرینک اقدره و من قضا کبر اعدله
 و من برانک المنع و من اهلکک ما قرین فیہ با مضانک و من

کما یک انزل بر یک دن تک اندزه دن قر یک سیدیا
 دن قر یک انشاء دن مسا یک استجا دن شرف یک شهر ذر یک است
 اودم دن تک یک آخره دن تک یک اعلاه دن تک یک اقرم دن
 ایام یک و جهما و من ظهور یک طم اوان اتصالیه باصلت علی
 احد من او صبا و ایام یک دن برضی جبهه حکمت و فخرین
 در و در عن ابانه و فخرم الامز من در سینه خواد عن ابواصلت
 و قهر شمس بر یک دن اقر عینیه بان لایکن فی علیه الا با حرم
 و فوق الرضا الی انست فی حصصه فی ذروه اعلیه ان منی الامر فی
 المرزیه الاذنی اذ لا یقدر علی هذا غیرک و لا یستطیع ذاکت سر کت

صلوة تحمیر است رت العالین بن علی
 سب کت اتم است است بر است است دلا و سرت است است
 ما فی کت است است است است است است است است است است
 صمد حیا قوما دا ما لیا انا است است است است است است است است است است
 اقرت ذاکت است است است است است است است است است است است است است است
 است
 علی سعدن و جیک و من عترک و لسان و جیک و من عترک

کرت

ملکوت نقد لیکت و مبرایع آثار بود یکت فیه مظاہر بحریرک نوبک الترمی
 تفراتمه مقام لفسکت و اخترتہ انور مد لکت و ذلکک حضرتت پرم
 خیر حذک من لحنات انوار و جہانک و تجلیات سجات نور کتک
 انانکت یا اسی ذلک حین لعی مشان بریل و خلق مدبر قمن بی مشان
 کولت سہ با نسا عطا کت لاندل لہ و سلطانک لاکنزل و کتک
 لائل لہ و علا کت لاقمن لہ و ایا کت لائل لہا اسلک اتام کت
 ان تصدی علی و لیکت بانست مستحق بہ اذ لا یقدر علی ہذا خیرک و کت
 لیستی ذلکک سوکت اسلک اتام بانست ہست ان تصدی علی و کت
 با یعنی لیلول خمس عز کت و بہا و مجبر در لیکت اذا کت ہا
 قائم علی کل نفس و ظاہر فوق کل تشنی و قابہ فوق جمادک و معالی
 عن ساء انسا کت و مقدس عایدت و مست الا مبراح اشارتہ فار
 اہم حسد و لیکت عن ظہور تو حیدک و نفس حج کت عن حکمت
 در و صحن ابانہ المصطفین و نفس تم الا نمتہ المہترین عن لہوہ و نوادہ
 عن ابوب جہانک و کت الخ خمس فرزا کت اذا کت مقد
 علی ہذا لاکر نکت و مہین علی ذلکک سوکت لام الامم عن کت
 و افضل الامم لکک سجانک ان لاکہ الاہت سجات

انت انت سلوة بن محمد ربت العالمين
 سبحانك انت سبحانك انت سبحانك انت سبحانك انت سبحانك انت سبحانك
 مشى كيف تشاء بهانتك، وقصرت خلق كل شئ كيف تريد بما ترميه
 حكمك القاهر فدانت ابد اعلمك وشيئتك القاهرة في جميع مخلوقك
 ارضناك وما كنت وازدادت مسرعة في كل الوجوه است اعدت
 وقدرتك تستعمله في كل الكائنات بما قدررت في فضلك
 انت الخالق الذي لا يتخلو والرازق الذي لا يترق والميت الذي
 لا يتغير والحي الذي لا يموت يجار ولا يجار عليك وقضى ولا
 يقضى عليك وكلم ولا يكلم عليك وقدر ولا قدر الا ما ذكرك
 اسمناك اللهم ان تصلي عبيدك وان اولياك وصديقاتك وان
 اصحابك وجميعك وان اجابك وخيرتك وان اولياك
 افضل باقربيت على احد من اهل ابد اعلمك واقرب باقربيت
 على احد من اهل اخر اعلمك سبحانك سبحانك كل مسجد بك ما
 عذرك وكل نيلك وصفتك بما انت عليه من بما كنت ما سرك
 ارتقا في ملكك وبقدر عذبا ودرس عزتك فانزل اللهم
 يا مبدئي ليعول تسع عزتك على ذلكت وان اولياك فان

اسمك

اسماکت ایچیبیا صد غیرک : اما تاکت لایقینا ادر سوکت کتک
 انت شه خلق کل کتک و تجلی کتک شئی فارض اللهم حسب رد کتک عن
 مطلع افق تو حیدرت سبحانک ان لاله الا انت و نفس حجکت عن
 مطلع ظهور تمیدک محمد رسولک با قدر قدرت له سبحانک ان لاله
 انت در وجه من مظاهر تو حیدرت ائمه الدین الباره و نفسه و الذین
 قدر قدرت لهم الولاية من بعده و نواده عن الارب غایتک و منافع
 نفس فردا نیکت فاکت انت المقدر عذاکت و الهین شه غدا
 لاراده لامرک و لامر و تقدریک فانزل اللهم عن و لیکت با قدر قدرت
 فی عوالم امرک و خلقک فاکت انت رب العالمین

صلوة حسن بن عبد جنتم

سبحانک اللهم انک انت الدلیل الالهی فی ملکوت الارض و السموات
 و انک انت رب کل الارباب فی ملکوت الاسماء و الصفات
 لم تنزل کنت کاشفا قبل کل شئی و لا تزال انک انت کاشف
 کل شئی تدع المشاء بابدانک و تخرج ما ترید بانک
 ثم کین لک عدل و لا مثل و لا شبه و لا کفر و لا قرین تدع ما
 بابدانک و تخرج ما ترید بابدانک لم تنزل الارب قرین

و بهر محبت شمرده در جامع انوار بر وقتک لایه و لا تیک با حیرت
 المحرب الثری لم نزل ولا نزل ان تعرف بعیرک و انت المقصود الثری
 لم نزل ولا نزال ان توصف ببراک و انک انت معبود الثری
 ما برک ما برک و راجع الیک تم غطت بکافرتیک علی
 کل المکانست و قدیمت بساؤتیک علی کل الکائنات در فرقت
 بنفسا نیکت علی من فی ملکوت الارض و السموات و فرقت
 باذیتک علی من فی ملکوت البره و الزمانات سبحانک سبحانک
 انت العالی الثری ان تعرف بالعلو و انک انت العالی الثری
 ان توصف بالسموات انک خندان نزل حرکت و صلوة
 سلطان امرتیک علی من علی جماعت ابن جماعت بروک
 ابن اولیا نیک و صفو نیک ابن صفیا نیک الثری تم جعلت
 توحیدک و باب نفر نیک و استخیر من عدک علی کل حکمت نیک
 اللهم منس من مطلع النور شس توحیدک و فرقت عن جیدک الثری
 تم جعلت تیر دنیا نیک و صفوة و صفیا نیک و روضه عن اباء
 ائمة المعصوفی الثری نهم شهید و ابائهم و هم یعلمون و عن نفس

عز:

و من قهر حقیقت حکمت من بعد از اولی الامر علی ذلک و الله اعلم
 فانزل القلم علی من بهما یکون و علی من و من یکون و انما انک
 و فی ذلک و احسانک و ایها یکون و غیر این و حکمت و
 مستجاب یکون و حکمت در آنجا حکمت با چیزی جوهر نفس و کافور و کافور و
 کسیرت فیه و مجرد ذراتیه انک و قدر علی ذلک احد سو یکون سبحان
 ان لا اله الا انت

صواعقه محمد بن الحسن

سبحانک انک انت خالق السموات و الارض و ما بینهما
 بمهرک لا یسئسئ و انک انت فاطمات شیء باهرک لا یسئسئ
 لم تنزل کنت کا کما قبل کل شیء و لا ترال انک انت کل من بعد
 کل شیء ما انک انت فی کل من کل شیء سبحانک من
 ان صفات غیر او ان صفات بر او ان صفات انت ان لا اله الا انت
 فوق کل شیء و القادر علی کل شیء و الامیر علی کل شیء و القاهر
 علی کل نفس تعلم کسبت و شدت ما کسب و الله اعلم
 ما در خلقه و خلق لا یعرب من خلقه من شیء اولاد فیه عن
 قبضتک من شیء و لا یعجز عن قدر یکون من شیء انت

القدری لیس بعینه ذالطاهر القدری لم تقهره و ان کنی القدری الایستقام
 القدری لا یضع و الیسیر القدری لا یغیبت عن بصیرتک من شیء
 و ما حرمت شیء الا فی استسویت و لا فی الارض و لا ما یضیاء الا و در
 لیس بجکت کجکت و سید کت سبطا کت و یغیا و لا و کت
 سیر ذاکت قدرکت الیا کت و کورکت ارکت و سکت
 و ما یخرکت ان لا الاله انت و قمت کجکت علی من فی ملکوت
 الاله و در شیء کانزل الیهم کل شیء قرا طاهره کت علی لکت
 الدائم با کت و انظر لورکت و لرف کت و انظر کت
 و الیسیر کت کت شیء لسللا کت بانکت علی حیرت لا کت
 بر علم احد غیر کت و حفظ الهم من بن برید کن خلفه و کن علیه
 و شانه کن فوق راسه و کت قورید کن کل شیء
 الیه باقره کت کت التوحید و ما فخلقت عن کت
 من تریه جیکت و ولایه اولیا کت و محبه هم فی الیا کت
 یا الی تقهره علی کل شیء و کت فی سللا کت فوق کل شیء
 لم تنزل من لرف سماء کت و کن یوسف باقره کت
 من فرار کت کت کت کت لرت القدری من القدر
 لدر

بود بخت و امانت التزی من تو صفت بود که تا نزل اللهم کل بها
 و میزبانک و حجابک و عجلتک و نورک و برکتک و علیک است
 و کلما بکت در سماکت و عزتک و شایکت و ارادتک و قدرتک و
 و بیاکت و اذکت و اجابتک و کما بکت و علیک و قدرتک
 و تو بکت و مساکت و شرفک و سلطنتک و ملکک و علماکت
 و انکرت و ایاکت و ظهورک و خفاکت و کتبیاکت و لواذکت
 و الاکانت و علیاکت و معاناکت و مهربانک و امانتک و شایکت
 ان تکرر بجه و نیکت و من اولیاکت المدکر نیکت فی ظهور
 امرک و ایاکت فارض اللهم جبه عن صلاح شمس تو حیدرت سبحانک ان
 لا اله الا انت قبل کل شیء و بعد کل شیء و فوق کل شیء و دون کل
 شیء من کل شیء و شامل کل شیء من شطر کل شیء و اعاطه کل شیء
 و من نسب کل شیء و ما رجع النسب الیه و لنفسه عن نیکت و برکت
 عن اولیاکت و نفس و فزاد عن انوار سب پرستی فی الاول
 و الظاهر و الباطن و قدر اللهم لمن کل خیر و امانت قدره
 لتعذک فانه لا یحکم علیک بجزایرتک و قدر اللهم عناه ان لا یطی
 علیه شیء کیر همه و انزل اللهم علی اهل محبتتہ ما یمنی لجدالی قدر

كبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم سبحان ربك رب
العزّة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين